

Maade, hvorpaa denne Bestemmelse, efter hvad der offentlig er fremsat i Pressen derom, og det ogsaa i et Blad, der har staaet den ærede Regjering meget nær, er bleoen anvendt, har naturligvis ogsaa maattet vække megen Opmærksomhed og Lovul om, hvorvidt man kunde lade en saadan Bestemmelse staa i dens Almindelighed paa samme Maade som hidtil. Den høitærede Justitsminister yttrede til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) — jeg skal ikke komme ind paa Byggefelstabet's Forhold i det Hele; det kan jo paa ingen Maade falde mig ind at blande Byggefelstabet's Fortjeneste af Ordningen af flere Forhold ind under Forhandlingen her — at Spørgsmaalet om Anvendelsen af Lovens Bestemmelser vedrørende Bygningskommissionens og Justitsministerens Myndighed laa udenfor Forhandlingen om det Spørgsmaal, som her ligger for; men dette forekommer mig dog ikke ganske at være Tilfældet, thi Spørgsmaalet er dog, om vi kunne være tjente med at give en Lov, der forandrer den nuværende Byggeslov i det Omfang, som det nærværende Lovforslag angiver, eller om det vil være hensigtsmæssigt og nødvendigt med en lige saa kort Frist at faae vedtaget andre Bestemmelser med Hensyn til det samme omfattende Forhold? Jeg kan derfor ikke skjønne rettere end, at man kunde have megen Interesse af ved denne Leilighed at faae nærmere Oplysning af den høitærede Justitsminister dels om, hvad der har været Skyld til de Ulykker, som ere forefaldne ved de nedstyrte Bygninger, om Skylden maa siges at ligge i mangelfulde Bestemmelser i Byggesloven, eller om den maa siges at ligge i en slet Overholdelse af Byggeslovens Forskrifter, og dels om, hvad den høitærede Justitsminister som en Følge deraf maatte have gjort for at forhindre Gjentagelser i denne Retning. Jeg kommer nu til det andet Hovedpunkt, nemlig de Udtalelser, som ere fremkomne angaaende den høitærede Ministers Anvendelse af Byggeslovens § 76, hvilke Udtalelser gif ud paa, at Justitsministeren, uagtet Bygningskommissionen, der bestaar af 7 Medlemmer og deriblandt nogle tekniske Medlemmer samt Brandinspektøren, gjentagne Gange har fraraadet at give Dispensation fra Byggesloven for en vis bestemt Byggherre — idet den blandt andre Grunde har henvist til den forgybede Brandfare, som derved vilde opstaa — dog har anvendt § 76 saaledes, at han imod Bygningskommissionens Udtalelser ved privat Forhandling med den vedkommende Byggherre har givet denne saadanne usædvanlige Begunstigelser, som ikke i lige Grad have været tilstaaede andre Ansøgere. Jeg tror altsaa, at det kunde være paffelig for os at faae disse Oplysninger under denne Diskussion, for at vi nærmere kunne tage Bestemmelse om, hvorvidt vi med Hensyn til Forhandlingen om en Revision af Byggesloven for Diebliffet kunne indskrænke os til det Omraade,

som det nærværende Lovforslag angiver. Gaar jeg derpaa over til det foreliggende Lovforslag, saa er jeg desværre ikke overbevist om, at de Forandringer, som her foreslaas, kunne siges i alle Henseender at være rettede paa at afhjælpe de sanitære Ulemper, som visse Vedkommende, der i høi Grad have gjort sig fortjent ved en Undersøgelse af disse Forhold, have paavist ere tilfede som en Følge af den nuværende Byggeslov. Jeg kan saaledes ikke skjønne, at den nye Bestemmelse i § 1, hvorefter der i § 23 skulde indskydes en Ret for Bygningskommissionen til at tillade, at visse Bygninger opføres to Aen høiere, end det er bestemt i Loven, gaar i Retning af — hvis jeg tager feil, beder jeg at oplyse mig derom — at indbefomme de sanitære Interesser, som det dog, naar Alt kommer til Alt, væsentligt maa dreie sig om, skjønt jo Enhver maa erkende — hvad den høitærede Minister udviklede i sit første Foredrag —, at der ogsaa maa tages tilbørligt Hensyn til Ciernes økonomiske Interesser. Jeg veed heller ikke rettere, end at Slutningen af § 2 b. er en ny Bestemmelse, som jeg isøvrigt ikke skal omtale nærmere. Ligeledes er der en Bestemmelse i Slutningen af § 3, som gaar ud paa, at det i enkelte Tilfælde kan tillades at opføre en mindre Hestestald med Remise. Det forekommer mig — jeg er ikke vis derpaa — at ogsaa dette er en ny Bestemmelse, og naar den høitærede Minister taler om den store Trang, som er tilfede til Loven, saa kan jeg ikke se, at enten denne Bestemmelse eller Bestemmelsen i § 1 egentlig kan siges at tage Hensyn til den Slags Trang, som kunde tilraade at have særligt Hastværk med en Revision af Byggesloven. Det forekommer mig, at den Forhandling, som er ført inellem den høitærede Justitsminister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad), viser, at der kan være Grund til en nærmere Overveielse. I alt Fald er det ikke heldigt, at man, for at faae Lovens sande Mening frem, skal søge i Lovens Motiver, som jo let kunne blive forandrede ved Udtalelser og Forklaringer paa anden Maade (Winther): Det betyder heller Ingenting). Jo, det kan have sin Betydning, men det er i alt Fald ikke heldigt, naar Loven kun kan fortaas ved dem. Jeg kan nok se, at denne Lov kan have adskillige Fordele ved Siden af de Mangler og Uanskeligheder, som den aabenbart har derved, at den ikke optager Punkter, som rimeligvis bør optages, men det stiller sig dog tvivlsomt for mig, om vi bør modtage Lovforslaget med den Belysning, som det hidtil har faaet under Forhandlingerne, uden at undertæste det en nærmere Prøvelse. Jeg er tilbøielig til at tro, at vi burde gaa til en nærmere Undersøgelse af dette Spørgsmaal, og at vi i alt Fald burde søge at faae de af mig nævnte Punkter nærmere belyste, for at se, om vi ikke ogsaa skulde optage andre Bestemmelser i denne Retning.